

Mi történik, ha Soros gy?z?

2024 január 07. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Imádkozzunk lengyel testvéreinkért!

Nem feltételezések, hipotetikus okfejtések következnek az alábbi írásban, hanem a szemünk el?tt zajló, k?kemény valóság. Él?ben láthatjuk a „filmet”, amely bemutatja, mi történik akkor, ha a messianisztikus küldetéstudatú

milliárdos (err?l b?vebben lejjebb) által preferált (támogatott?, megvásárolt?) politikusok kerülnek hatalomra egy országban.

S?t, két filmet is nézhetünk egyszerre. Egy másik – és kezdjük ezzel, mert ez a rövidebb – real time-ban zajló „dokumentumfilm” azt mutatja, mi történik akkor, ha nem az ? emberei nyerik a választást. Ez történik Szerbiában. Ahol a december 17-én zajlott, el?re hozott választásokon magabiztos gy?zelmet aratott Alekszandar Vucsecs pártszövetsége, a Szerbia Nem Állhat Meg nev? formáció. 46,72 százalékot szereztek, a második helyezett a Szerbia az Er?szak Ellen nev?, baloldali ellenzéki lista lett 23,5 százalékkal. Harmadik a Szerbiai Szocialista Párt 6,56 százalékkal. Bekerült még a parlamentbe két kisebb párt és néhány nemzetiségi képvisel?, köztük a Vajdasági Magyar Demokrata Szövetség?l nyolcan.

A környez? szláv országokban valamiért gyakori, hogy a pártok már-már mesébe ill?en költ?i kifejezésekkel nevezik meg önmagukat, egy-egy rövidebb, brand jelleg? elnevezés (Fidesz, Momentum stb.) helyett. Vagy ahelyett, hogy egyszer?en a politikai irányultságukra utalna az elnevezésük (Magyar Szocialista Párt).

Vucsecs pártját Szerb Haladó Pártnak is nevezik, így semmiképp nem mondható klasszikus konzervatívnak. S?t, kifejezetten jobboldali ellenzék is indult velük szemben. Egyértelm?en szuverenisták azonban: önálló, széles mozgástérrel rendelke? Szerbiában gondolkodnak. Ami ett?l még jelenthet valamikor majd EU-tagságot, s?t ez deklarált célja is Szerbiának, de Vucsecs láthatóan ragaszkodik ahhoz, hogy országa megtartsa vagy akár fejlessze kapcsolatait további markáns partnerekkel is, a hagyományos szövetséges Oroszországtól az egyre nagyobb világhatalmi státusra szert tev? Kínán át Kis-Ázsia, a közel-keleti térség egyre meghatározóbb regionális hatalmi szerepl?jével, Törökországgal. Míg Milosevics idejében a szerb központi narratíva er?sen nacionalista, deklaráltan és feltétel nélkül oroszbarát volt, addig mára ezt Vucsecs pacifikálni tudta, és nacionalizmus helyett a józan nemzeti érdekérvényesítés politikáját folytatja.

Nem véletlen, hogy ennyire megtalálják a közös hangot Orbán Viktorral, és a magyar–szerb kapcsolatok is korábban soha nem látott min?ségre emelkedtek. Persze vannak sérelmek, bizonyára mindig lesznek is, sajnos az atrocitások sem fognak teljesen elt?nni, tahó emberek mindig vannak, de a szerb társadalom általános magyarellenessége, hála istennek, a múlté.

De miért volt fontos ez a viszonylag hosszú bevezet?? Azért, mert Szerbiában pontosan az történik, ami nálunk is lezajlott az elmúlt 13 évben. Magyarországon Orbán Viktor pacifikálta a radikálisabb elemeket, számos intézkedéssel felemelte a magyar nemzeti öntudatot. Persze létezik még a nemzeti jobboldalról támadó, a geopolitikai valósággal nem foglalkozó, így valós politikai fele?sséggel nem is rendelke? ellenzék, ahogy Szerbiában is, de ezeknek megvan a helye a politikai palettán. Kialakult viszont egy stabil, központi politikai er?, amely Magyarországon valamivel konzervatívabb, Szerbiában egy kicsit talán progresszívebb, de egyértelm?en elutasítja a globalista-internacionalista-neomarxista eszméket. És markánsan a nemzeti érdekeket képviseli. És – nem mellesleg – masszív többséggel megnyeri a választásokat.

És akkor ott van (Szerbiában is) a nemzetközi t?ke által futtatott baloldali ellenzék. Akik két hete tüntetnek, diktatúrát, választási csalást kiabálnak. Ezt nyilván bárki megteheti, err?l (is) szól a demokrácia. De ugyanazok a csereszabatos, importált szlogenek, ugyanazok az üzenetek és szimbólumok jelennek meg, amiket a magyarországi baloldal is rendre használ. Biztos lesz majd (talán már most is van, csak nem tudjuk, mert ennyire azért nem követjük szorosán a szerb belpolitikát) sípolás a parlamentben, lyukas zoknis elmebeteg képvisel?, aki táblákat tart fel, egy másik, aki bábozik, egy harmadik, aki egy teljes falusi közért árukészletét behordja stb.

A „film”, amit déli szomszédunknál nézhetünk tehát, tökéletesen mutatja azt a folyamatos, gátlástalan nyomásgyakorlást, azokat a destabilizációs próbálkozásokat, amelyekkel az általuk finanszírozott, helyi ellenzéki pártokon és „civil” szervezeteken keresztül a nemzetközi elit csoportjai (köztük Soros György és fia, Alexander) megpróbálják gyengíteni (és lehet?leg megdönteni) a legitim, demokratikusan megválasztott, de az ? céljaiknak nem megfelelő politikai er?ket. Ez történik, ahol nem Sorosék gy?znek.

Na, és akkor ott van ez a másik „film”, a lengyel. A Reuters médiapiaci jelentése alapján a legnagyobb elérés? tévécsatorna régóta amerikai, a legnagyobb elérés? rádió pedig német kézben volt. De a „biztonság kedvéért” azért egy Soros Györgyhöz köthet? alap 2019-ben a második legnagyobb lengyel rádióba is bevásárolta magát. Lengyelország legnagyobb közéleti napilapja, a Gazeta Wyborcza kiadóját a Soros által támogatott Media Development Investment Fund megvásárolta 17 millió dollárért. (Ugyanez az alap támogatja a magyarországi 444-et és a Magyar Narancsot is.) A második legnagyobb lengyel politikai újságban, a naponta az interneten nagyjából hárommillió ember által követett Rzeczpospolita nev? lap kiadójában 2023-ra 52 százalékos

tulajdonrészre tett szert a részben Soros György érdekeltségébe tartozó Pluralis nevű médiakonzorcium.

Soros tehát irgalmatlan pénzeket költött el a lengyel médiára, és ezen keresztül a lengyel választások befolyásolására. Az egyéb politikai befolyásolásokról nem is beszélve: például a lengyelországi Helsinki Alapítvány az Emberi Jogokért azzal foglalkozott (a járvány közepén is), hogy szerintük nem volt szabályos a lengyel Országos Bírói Tanács tagjainak megválasztása, és ezt az önkényes állításukat terjesztették az Európai Unió intézményeiben is.

Ahol a Nyílt Társadalom Alapítványok komoly befolyással bír például a strasbourgi Emberi Jogok Európai Bíróságában is, így komoly nyomás alatt tartotta az el?z? lengyel vezetést.

A politikai és médianyomás meghozta az eredményt: Lengyelországban a keresztény-konzervatív, szuverenista Jog és Igazságosság (PiS) pártot legy?zte a Donald Tusk vezette globalista koalíció. Bár a PiS kapta a legtöbb szavazatot, de egy, a németországihoz hasonló színes-szívárnyos kormány állt föl. Oké, nem tetszik nekünk a színe, az ideológiája, a politikai programja – de hát mégiscsak így szavaztak a lengyelek, nem? Nem egészen: a gy?ztest?l jobbra álló, nemzeti radikális Konföderáció szavazói kevésbé valószínű, hogy sok közös pontot találjanak a szintén a kormányban lévő Új Baloldal programjával. Tehát szó nincs arról, hogy nagy társadalmi támogatás állna a kormány mögött: kizárólag az el?z? kormánnyal szembeni protest szavazatok adódnak össze. De valóban, ilyen a politikai természete, össze lehet dobni a parlamenti többséget egymással egyébként acsarkodó pártokból is, aztán kezdjenek valamit a kormányrúddal... hát, ?k most kezdtek. És amit a Tusk-kormány m?vel, az nagyon rosszul néz ki.

A hatóságok, ér?szakszervezetek megszállták a közmédia intézményeit, azt követ?en, hogy – jogilag legalábbis nagyon megkérd?jelezhet? módon – azonnali hatállyal leváltották az állami tévé, rádió és a távirati iroda vezetőit. A különböz? állami vállalatok vezetőit is rohamtempóban váltják le, köztük például olyanokat is, mint az állami erdészet első embere. Azonnali parlamenti vizsgálóbizottságokat hoznak létre, amelyek már konkrétan Jaroslaw Kaczynski és Mateusz Morawiecki korábbi kormányf? felel?sségre vonását is kilátásba helyezték. Két parlamenti képviselőnek az ügyét most újra el?vették – ?ket befolyással üzérkedés miatt még 2007-ben ítélték el, de 2016-ban Andrzej Duda elnök?l kegyelmet kaptak – , és a varsói bíróság egy elég abszurd jogi csavarral kimondta, hogy az elnöki vétő érvénytelen.

Folyamatos tisztogatás, megfélemlítés zajlik, és hozzá a lakosság megdolgozása a birtokukban lévő médián keresztül. Például elkezdtek hergelni az embereket, hogy milyen sokat keres a jegybank elnöke. (Akit szintén le akarnak váltani, de ? már egy picit nagyobb falat, mert még Christine Lagarde, az Európai Központi Bank elnöke is – egyelőre – támogatásáról biztosította.)

Emlékszünk 2002-re? Amikor az MSZP–SZDSZ hatalomra kerülését követ?en zseblámpával világítottak bele egyes, az el?z? kormány által kinevezett állami vezetőkre testüregéibe? Ugyanezeket a módszereket, ugyanezt az egész pályás letámadást alkalmazzák most Lengyelországban, a „demokrácia” jegyében.

Ideológiai fronton is beindult a lengyel társadalom masszív agymosása. (Pontosabban már korábban beindult, a Soros-féle NGO-kon keresztül, de most állami szintre emelkedett.) És ezt a lehető legbeszédesebben az a póló fejezi ki, amiben Agnieszka Dziemianowicz-Bak, az új család-, munka- és társadalmi ügyekért felel?s miniszter pózolt a nyilvánosság előtt. Egy n?t látunk, aki eserny?t tart a feje fölé, és ezzel védekezik az égb?l hulló keresztek ellen. Mindezt a katolikus Lengyelországban. Ez történik tehát, ahol Soros gy?z.

Imádkozzunk lengyel testvéreinkért!

Jeszenkszky Zsolt - www.magyar nemzet.hu

Ajánló
